ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЙ НЕЙРОПРОТЕКТИВНОЙ ТЕРАПИИ В УСЛОВИЯХ ПРЕНАТАЛЬНОЙ АЛКОГОЛИЗАЦИИ

Субачева Т.И.
Научные руководители: проф. Беленичев И.Ф., доц. Бухтиярова Н.В.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра фармакологии и медицинской рецептуры

Актуальность. Фетальный алкогольный синдром - это пожизненное нарушение, которое объединяет отклонения в психофизическом развитии, причиной которых является злоупотребление матерью алкоголем до и во время беременности. К настоящему времени не существует единой концепции нейропротективного терапии пренатальной хронической алкоголизации.

Цель работы. Оценить нейропротектиное действие цереброкурина и тиоцетама в условиях экспериментальной пренатальной алкоголизации.

Материалы и методы исследования. Крысы с 5-го по 20-й день беременности получили этанол внутрижелудочно с помощью металлического зонда дозой 8 г/кг/день, контрольные крысы - изокалоричний раствор сахарозы. Потомству алкоголизированных крыс сразу после рождения в течение 25 дней внутрибрюшинно вводили Тиоцетам (125 мг/кг), пирацетам (125 мг/кг), и Цереброкурин (0,06 мг/кг). На протяжении эксперимента изучали психо-эмоциональный статус животных. Определяли наиболее информативные морфо- функциональные показатели нейронов СА1-зоны гиппокампа.

Результаты исследования. С началом лечения отмечалась положительная динамика с регрессом выявленной неврологической симптоматики в группах животных, получавших лечение. Морфометрическими исследованиями выявлено, что экспериментальная терапия приводила в разной степени выраженности к увеличению плотности, площади тел нейронов и увеличению в них РНК. Среди исследуемых препаратов наиболее активным оказался Цереброкурин.

Вывод. Экспериментально обоснована целесообразность применения Цереброкурина после перенесенной пренатальной алкогольной интоксикации

ОСОБЛИВОСТІ РОЗМІРІВ МАТКИ У ЖІНОК РІЗНОГО ВІКУ З НОРМАЛЬНОЮ МАСОЮ ТІЛА ТА З ОЖИРІННЯМ

Таланова О.С., Михєєва Є.С.
Науковий керівник: проф. Волошин М.А.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Мета дослідження – вивчення особливостей розмірів матки у жінок різного віку з нормальною масою та з надмірною масою тіла.

Матеріали і методи: Об’єктами дослідження стали 25 маток жінок віком від 19 до 45 років і дорослiших. Матки жінок були розділені на 3 групи в залежності від віку: 1 група – жінки від 19 до 35 років, 2 група – жінки віком від 36 до 44 років та 3 група – жінки від 45 років та старші. В кожній дослідній групі було виділено підгрупи: 1а – жінки, у яких індекс маси тіла (ІМТ в нормі складає 18,5-24,99; величина, що дозволяє оцінити ступінь відповідності маси людини та його зростання: маса тіла в кілограмах розділити на квадрат зросту в метрах) не перевищував норму та 2б – жінки, у яких відзначалося підвищення індексу маси тіла. За допомогою даних ультразвукового дослідження були отримані дані щодо довжини, товщини та ширини матки у жінок в дослідних групах. Результати обробляли методом варіаційної статистики та вважали достовірними при $p \leq 0{,}05$.

Було встановлено, що в 1 групі жінок репродуктивного віку та в 2 групі у жінок віком від 36 до 44 років з надмірною масою тіла відбувається зменшення довжини та ширини матки в порівнянні з жінками, у яких ІМТ відповідав нормі. Отримані результати можуть свідчити про гіпоплазію матки у жінок з надмірною масою тіла незалежно від віку.